

IRTI

HUUMETYÖN ERIKOISLEHTI
3/2024

Juhla.
numero

IRTI HUUMEISTA RY

40-VUOTTA

Presidentti Halosen

ja hänen puolisonsa
juhlahaastattelu

s. 8

IRTI HUUMEISTA
-PUHELIN:

0800 980 66

ma-pe 9-15 & ma-to 18-21

#PÄÄKIRJOITUS

#LEDARE

4

AJANKOHTAISTA

Syyskokouskutsu,
Irti Huumeista ry:lle uusia
työntekijöitä, kalenteri

8

Kansijuttu

”Halusimme rakentaa parempaa maailmaa meillä ja muualla.”

*Presidentti Halonen ja professori Arajärvi
juhlahaastattelussa.*

6

Tutkittua

Lähes kolme neljästä työstä raportoi mielenterveysongelmista koronapandemian jälkeen

*THL:n tuoreesta nuorten pandemian jälkeistä
mielenterveyttä tarkastelleesta tutkimuksesta
käy ilmi, että tyttöjen kokemus ahdistus on vain
kasvanut koronapandemian jälkeen.*

15

KIRJAT

*ADHD:sta, huumekaupasta ja Hollywoodista.
Esittelyssä syksyn uutuuskirjat.*

IRTI HUUMEISTA RY

Päätoimittaja
Mirka Vainikka,
toiminnanjohtaja

Toimitussihteeri
Lotta Jokinen,
viestintäpäällikkö

Tekijät
Lotta Jokinen
Mirka Vainikka
Karin Nynäs-Aspö
Tapio Ollikainen
Leo Vapaaehtoinen
Liisa Vapaaehtoinen
Kari Pekonen
Antti Yrjönen
Ama-Lia Fröjdal
Birgitta Suorsa

Kustantaja
Irti Huumeista ry
Fredriksberginkatu 2
00240 Helsinki

Painopaikka
Grano, Helsinki

Julkaisun ilme ja taitto
Hahmo

Kannen kuva
Antti Yrjönen

Painosmäärä
1 200 kpl

Toimituskunta
Janita Maijanen
Mira Reponen
Lotta Jokinen
Mirka Vainikka
Mertsi Tamminen

Keskustoimisto
info@irti.huumeista.fi

Vapaaehtoistoiminta
Janita Maijanen p. 050 339 5283

**Huudikoutsitoiminta
ja huumetyö**
Petra Müller p. 050 472 0372

Läheistyönkeskus
Virpi Jaakkola p. 050 320 8947

Sähköpostit
etunimi.sukunimi
@irti.huumeista.fi

Huumetyön erikoislehti
**Irti ilmestyy neljä kertaa
vuodessa**
Irti-lehti on
Irti Huumeista ry:n jäsenetu.

Lehti ilmestyi
1985–1995 nimellä *Läheinen*,
1996–2014 nimellä *Irti*,
2015–2022 nimellä *Taite*.

ISBN 2954-2251
(painettu)
ISSN 2954-226X
(verkkojulkaisu)

Valtakunnallisen kansalaisjärjestön voimaa

IRTI HUUMEISTA RY:N 40-vuotisjuhla on merkittävä saavutus huumetyössä. Yhdistyksen perustaminen vuonna 1984 sai alkunsa huumeidenkäyttäjien vanhempien huolesta ja halusta auttaa huumeriippuvuuteen sairastuneita nuoria. Samalle he huomasivat vertaistuen voiman keskustellessaan samojen haasteiden kanssa kamppailevien vanhempien kanssa.

Olemme toimineet vähentäen huumehaittoja, tukeneet rajoittavaa huumepolitiikkaa ja huumeiden käyttäjien läheisiä ja kokonaisia perheitä.

1980-luvun ilmapiiri, jossa huumeiden käyttö nähtiin moralisoivasta näkökulmasta, loi haastavan toimintaympäristön. Myös me painotimme valistusta ja vaikuttamista, ja pian vapaaehtoiset muodostivat järjestön keskeisen voiman. 1990-luvulla huumeiden käyttö lisääntyi merkittävästi Suomessa. Julkinen sektori heräsi tilanteeseen myöhään, mikä korosti järjestömme tärkeyttä. Olemme olleet asian-tuntija, joka on rohkeasti puolustanut huumeiden käyttäjien ja heidän läheistensä oikeuksia, pyrkinyt vähentämään leimautumista ja tarjonnut tukea, jota virallinen järjestelmä ei aina ole kyennyt antamaan.

Nykyään Irti Huumeista ry on tunnettu toiminta-kykyisenä ja rohkeana huumetyön asiantuntijana, joka yhdistää erityisellä tavalla tutkitun, kokemuksellisen ja ammatillisen tiedon sekä erilaiset näkemykset. Seuraamme tarkasti huumeilanteen kehitystä niin Suomessa kuin kansainvälisestikin. Vahvuus perustuu ammattiosaamiseen ja kokemusasiantuntijuuteen. Olemme osa kansainvälistä huume keskustelua ja teemme tiivistä yhteistyötä eri viranomaisten ja järjestöjen kanssa.

Järjestömme toiminnan ytimessä ovat edelleen vapaaehtoiset. Tänä vuonna olemme toimineet kaikilla hyvinvointi-alueilla ja useissa kunnissa. Irti Huumeista ry:n toimintaan voi kohdata niin Etelä-Suomessa, pohjoisessa, idässä kuin lännessäkin.

Katsoessamme tulevaisuuteen, olemme valmiita kohtaamaan uudet haasteet ja jatkamaan työtämme entistä vahvempina. Kiitos kaikille, jotka ovat olleet mukana tällä matkalla – yhdessä olemme saavuttaneet paljon ja jatkamme työtämme määrätietoisesti. Nyt on aika juhlia. Onnea 40-vuotiaalle IH:lle.

Mirka Vainikka, toiminnanjohtaja

Styrkan i en landsomfattande medborgarorganisation

FRI FRÅN NARKOTIKA rf:s 40-årsjubileum är en betydande prestation inom arbetet mot narkotika. Föreningen grundades år 1984 på initiativ av droganvändares föräldrar, som var oroliga och ville hjälpa unga som insjuknat i drogberoende. Samtidigt upptäckte man styrkan i kamratstödet, när man diskuterade med andra föräldrar som kämpade med samma svårigheter.

Vi har minskat drogrelaterade skador, stött en restriktiv narkotikapolitik och hjälpt droganvändares närstående och hela familjer.

På 1980-talet betraktades drogbruket ur en moraliserande synvinkel och det skapade utmaningar i verksamhetsmiljön. Också vi betonade upplysning och påverkande arbete, och snart utgjorde de frivilliga organisationens centrala styrka. På 1990-talet ökade droganvändningen i Finland markant. Den offentliga sektorn vaknade sent upp till situationen, vilket framhövde hur viktig vår organisation är. Vi har varit experter som modigt försvarat drogbrukarnas och deras närståendes rättigheter, eftersträvat att minska stämpling och erbjudit stöd som det officiella systemet inte alltid kunnat ge.

Numera är Fri från Narkotika rf känd som en handlingskraftig och modig drogarbetsexpert som på ett särskilt sätt förenar vetenskaplig, empirisk och professionell kunskap samt olika betraktelsesätt. Vi följer noggrant med drogsituationens utveckling både i Finland och internationellt. Vår styrka grundar sig på yrkeskunskap och erfarenhetsexpertis. Vi är en del av den internationella drogdiskussionen och vi samarbetar tätt med olika myndigheter och organisationer.

De frivilliga utgör fortfarande kärnan i vår organisations verksamhet. I år har vi verkat inom alla välfärdsområden och i många kommuner. Man kan stöta på Fri från Narkotika rf:s verksamhet överallt i Finland, i söder, norr, öster och väster.

När vi blickar mot framtiden är vi redo att möta nya utmaningar och fortsätta vårt arbete, ännu starkare än förr. Tack till er alla som har varit med på denna resa – tillsammans har vi uppnått mycket och vi fortsätter målmedvetet med vårt arbete. Nu är det dags att fira. Hjärtliga gratulationer till 40-åringen.

Mirka Vainikka, verksamhetsledare

Kuva: Antti Yrjönen Käännös: Attmankan / Karin Nynäs-Aspö

AJANKOHTAISTA

Irti Huumeista ry:lle uusia työntekijöitä

IRTI HUUMEISTA RY:LLÄ on aloittanut uusia työntekijöitä. **Filip Muhonen** on aloittanut nuorisokoutsitoiminnan ohjaajana, **Timo Miettinen** läheistyöntekijänä Läheistyönkeskuksessa ja **Kati Rintala** talous- ja järjestöpäällikkönä. Lisäksi Irti Huumeista ry:n Lappeenrannan-toimistolle on palkattu kaksi uutta työntekijää, **Taru Lehtinen** ja **Päivi Suomalainen**. Taru ja Päivi toimivat huumetyöntekijöinä Etelä-Karjalan alueella.

Irti Huumeista kutsuu jäsenensä syyskokoukseen

IRTI HUUMEISTA RY kutsuu jäsenensä syyskokoukseen keskiviikkona 23.10.2024 kello 19 alkaen Teams-sovelluksella. Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat sekä täydennetään Irti Huumeista ry:n hallitusta. Kokouksessa käsitellään sääntömuutosasioita koskien nimenkirjoitusoikeutta sekä siirtymistä yhden vuosikokouksen malliin.

→ Lisätiedot ja ilmoittautumiset kokoukseen: info@irtihuumeista.fi

Irti Huumeista toimii

10.10.

Läheistenilta, teemana "Päihteitä käyttävien ja läheisten oikeudet". Tapaamispaikkana Irti Huumeista ry:n toimisto, osoite Fredrigsberginkatu 2, 3. kerros. Kellonaika 17–19. Tapahtumaan ei tarvitse ilmoittautua erikseen. Lisätietoja: Virpi Jaakkola, p. 050 320 8947

12.–13.10.

Superviikonloppu, Helsinki

12.10.

Irti Huumeista ry:n juhлагаala, Helsinki

17.10.

Asunnottomien yö, ympäri Suomea

23.10.

Irti Huumeista ry:n syyskokous, Teams

31.10.–1.11.

Terveysneuvontapäivät

→ Ilmoittautumiset ja tarkemmat tiedot nettisivuillamme Irti Huumeista > Tapahtumat

● Yleisradio 31.5.2024: Nuorten huumekuolemat ovat kasvussa, nuorimmat huumemyrkytykseen kuolleet 15-vuotiaita

Alle 30-vuotiaiden huumekuolemat kytkeytyvät usein mielenterveysongelmiin, käy ilmi Terveiden ja hyvinvoinninlaitoksen Ulos epätoivosta -hankkeen tuoreesta raportista.

300 alle 30-vuotiaista kuoli huumemyrkytykseen vuosina 2019–2021. Huumemyrkytykseen kuolleista nuorista neljä viidestä oli miehiä, mutta alaikäisten joukossa tyttöjen ja poikien määrät olivat yhtä suuret. Nuorimmat menehtyneet olivat 15-vuotiaita.

Yli puolet menehtyneistä nuorista oli ollut terveystalvelujen piirissä jossain vaiheessa niin, että päihdeongelma oli tiedossa. Palvelujärjestelmä ei kuitenkaan ole kyennyt ohjaamaan henkilöitä hoitoon tai saanut heitä pysymään hoidossa.

Yli puolella huumemyrkytykseen kuolleista nuorista oli jokin mielenterveyshäiriö.

● MTV 12.6.2024: Otkes selvitti nuorten huumekuolemia – aineiden sekakäyttö voi pysäyttää hengityksen matalillakin pitoisuuksilla

Nuorten tapaturmaisten huumekuolemien syynä on suurimassa osassa tapauksista opioidien ja bentsodiapsepiinien samanaikainen käyttö. Asia kävi ilmi Onnettomuustutkintakeskuksen (Otkes) tekemässä tutkimuksessa.

Otkes varoittaa, että näiden huumeiden yhtäaikaisten käytön vaaroja ei ole tunnistettu riittävästi. Opioidien ja keskushermostoa lamaavien aineiden samanaikainen sekakäyttö voi aiheuttaa kuolemaan johtavan hengityslaman matalillakin pitoisuuksilla.

Otkesin selvitys osoitti myös, että nuorten huumekuolemat koskettavat koko Suomea. Tapauksia on sattunut erityisesti isoissa kaupungeissa ja asutuskeskuksissa. Tapahtumapaikkana on ollut usein yksityisasunto.

Otkes tutki viime vuonna tapahtuneita alle 25-vuotiaiden tapaturmaisia kuolemia, joissa kuolemansyynä arvioitiin olevan huumausaineiden aiheuttama myrkytys. Näitä tapauksia kirjattiin viime vuonna 79 kappaletta. Uhreista noin neljä viidesosaa oli miehiä, ja kuolema tapahtui usein nuoren nukkuessa.

Otkes antoi tutkimusraportissaan suosituksia siitä, miten nuorten tapaturmaisia huumekuolemia kyettäisiin estämään. Suomeen tulisi saada esimerkiksi yhtenäinen hoitoonohjausjärjestelmä, jota kehittäisi sosiaali- ja terveysministeriö yhteistyössä Poliisihallituksen kanssa.

Samoin hätäkeskuspäivystäjän tehtävänkäsittely olisi myrkytystapauksissa muokattava sellaiseksi, että hän kykenee saamaan riittävän tilannekuvan oikean kiireellisyysluokan ja tehtävälajin määrittämiseksi.

Voit seurata toimintaamme somessa:

@irtihuumeista, @laheistyonkeskus

@IrtiHuumeista @irtihuumeistary

@irtihuumeista @IrtiHuumeistary

Tue toimintaamme:

IBAN FI93 1555 3000 1121 60

irtihuumeista.fi/lahjoita

Lähes kolme neljästä tytöstä raportoi mielenterveysongelmista koronapandemian jälkeen, transnuorilla positiivista kehitystä

THL:n tuoreesta nuorten pandemian jälkeistä mielenterveyttä tarkastelleesta tutkimuksesta käy ilmi, että tyttöjen kokema ahdistus on vain kasvanut koronapandemian jälkeen. Tyttöjen ahdistuksessa oli kasvava trendi jo ennen koronaa, mikä vastasi myös muissa maissa havaittua kehitystä. Koronapandemia nosti mielenterveyden ongelmat vielä aivan uudelle tasolle.

"PANDEMIAN JO väistyttävä olisi kuitenkin ollut oletettavaa, että oireilu lähtisi vähenemään, mutta näin ei ole tapahtunut", sanoo THL:n tutkimuspäällikkö **Olli Kiviruusu** THL:n tiedotteessa.

Tutkimuksessa katsottiin mielenterveysongelmia laajemmin, sisältäen masennuksen ja ahdistuksen lisäksi syömishäiriöoireilun ja itsetuhoisuuden sekä näiden kasaantumisen. Tytöistä lähes kolme neljännessä (73 %) raportoi vähintään yhden mielenterveyden ongelman ja lähes puolet vähintään kaksi. Poikien osalta kehitys on hieman suotuisampaa, erityisesti lukion pojilla mielen-terveyden ongelmat pääsääntöisesti vähentyivät.

Transnuorilla ahdistuneisuus- ja masennusoireilu kääntyivät laskuun

Positiivinen poikkeus huolta herättäviin kehityskulkuihin oli masennuksen ja ahdistuneisuuden kääntyminen selvään laskuun transnuorten keskuudessa. Transnuorilla, joilla syntymähetkellä määritelty sukupuoli ei vastaa heidän kokemustaan omasta sukupuolesta, on yleensä enemmän mielenterveyden ongelmia kuin muilla nuorilla. Kehityskulku pandemian jälkeen oli heillä kuitenkin myönteinen verrattuna cisukupuolisiin nuoriin, joiden sukupuoli-identiteetti on syntymässä määritellyn sukupuolen mukainen.

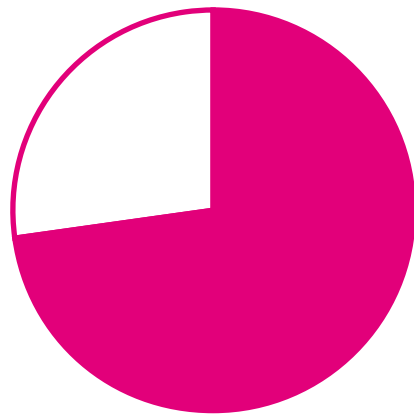
Nuorten mielenterveyden ongelmista on puhuttu paljon. Syitä ongelmien lisääntymiseen ei tiedetä, joskin esimerkiksi erilaiset kriisit, kuten sota ja taloudelliset

huolet pandemian jälkeen sekä lisääntynyt netin ja somen käyttö, ovat mahdollisia osatekijöitä.

Tutkimuksen tulokset perustuvat yhteensä 384 813 perusopetuksen 8. ja 9. luokan oppilaan, 208 419 lukion 1. ja 2. vuoden opiskelijan sekä 120 822 ammatillisen oppilaitoksen 1. ja 2. vuoden opiskelijan antamiin vastauksiin vuosien 2015–2023 Kouluterveyskyselyissä.

Lähde: Kiviruusu O, Ranta K, Lindgren M, Haravuori H, Silén Y, Therman S, Lehtonen J, Sares-Jäske L, Aalto-Setälä T, Marttunen M, Suvisaari J. (2024). Mental health after COVID-19 pandemic among Finnish youth: A repeated, cross-sectional, population-based study. The Lancet Psychiatry.

73 % tytöistä raportoi vähintään yhden mielenterveyden ongelman

Suuri huumeetutkimus: Kokaiinia käytetään eniten Belgiassa, Suomessa hallitsee edelleen amfetamiini

EU:N HUUMEITA JA huumeidenkäyttöä tutkiva virasto EMCDDA on julki jätevesitutkimuksensa tulokset viime maaliskuussa. Virasto tutki Euroopassa huumeiden käyttöä 88 Euroopan kaupungissa. Suomesta mukana olivat Tampere, Turku, Espoo ja Helsinki.

Tulosten perusteella kokaiinin, ketamiinin ja MDMA:n eli ekstaasin käyttö yleistyy ympäri Eurooppaa.

Kokaiinin käyttö on suurinta Belgian, Alankomaiden ja Espanjan kaupungeissa.

Jätevedestä havaitut amfetamiinipitoisuudet vaihtelivat huomattavasti eri tutkimuspaikkakunnilla, ja korkeimmat pitoisuudet raportoitiin Pohjois- ja Itä-Euroopan kaupungeista. Eniten amfetamiinia käytetään Ruotsin, Belgian, Saksan, Alankomaiden ja Suomen kaupungeissa. Etelä-Euroopan kaupungeissa amfetamiinia havaittiin paljon vähemmän, joskin viimeisimmissä tiedoissa on havaittavissa merkkejä sen lisääntymisestä.

Kannabis käytetyin

Suomessakin tunnetun ketamiinin pitoisuudet jätevedessä olivat korkeimpia Belgiassa, Ranskassa, Alankomaissa ja Espanjassa. Ekstaasia eli MDMA:ta taas havaittiin eniten Saksassa, Belgiassa, Ranskassa, Alankomaissa ja Espanjassa.

Jätevesitutkimuksessa paljastuu myös, milloin huumeita käytetään. Suurinta osaa huumeista käytetään perjantain ja maanantain välillä.

Euroopan yleisin huume on kannabis. Noin 8 % 15–64-vuotiaista eurooppalaisista on kokeillut kannabista viimeisen vuoden aikana.

Lähde: EMCDDA (2024): Wastewater analysis and drugs — a European multi-city study

Sähkötupakka on suositumpi nuorten keskuudessa kuin perinteinen tupakka

NUORTEN SÄHKÖTUPAKOINTI eli vapettaminen on suhteellisen yleistä. Suomessa yhdeksäsluokkalaisista koululaisista 15 prosenttia ilmoitti sähkötupakoineensa edellisen 30 päivän aikana. Osuus Suomessa on kansainvälistä keskitasoa alhaisempi, sillä keskimäärin 20 prosenttia 15-vuotiaista oli käyttänyt sähkötupakkaa Euroopassa.

Sähkötupakka on yleistynyt nuorten keskuudessa muun muassa siksi, että vapettaminen näkyy nuorille suunnatussa mediassa. WHO:n Euroopan toimisto painottaa, että tarvitaan kiireellisesti ehkäisystrategioita nuorten suojelemiseksi haitallisilta aineilta. On tärkeää tunnustaa, että näiden aineiden kielteiset vaikutukset ulottuvat käyttäjiensä ympäristöön ja vaikuttavat laajemmin nuorisoyhteisöön.

Lähde: Charrier, Lorena, van Dorsselaer, Saskia, Canale, Natale, Baska, Tibor, Kilibarda, Biljana. et al. (2024). A focus on adolescent substance use in Europe, central Asia and Canada. Health Behaviour in School-aged Children international report from the 2021/2022 survey. Volume 3. World Health Organization. Regional Office for Europe. <https://iris.who.int/handle/10665/376573>.

IRTI HUUMEISTA RY:N

40-VUOTISJUHLAVUOSI

Presidentti Tarja Halonen ja hänen puolisonsa professori Pentti Arajärvi ovat molemmat Irti Huumeista ry:n 40-vuotisjuhlavuoden suojelijoita. Kysyimme heiltä muutamia kysymyksiä koskien heidän uraansa ja sitä, miksi Irti Huumeista ry on heistä tärkeä.

Teksti: Lotta Jokinen Kuvat: Antti Yrjönen

1. Olette molemmat tulleet tunnetuksi siitä, että otatte kantaa yhteiskunnallisesti. Mikä sai teidät molemmat aikoinaan kiinnostumaan yhteiskunnallisista asioista?

Presidentti Halonen:

Alkujaan se on suvun perinne. Äitini oli oman ammatti-osastonsa luottamusnainen. Jatkoa seurasi 1960-luvun opiskelijaliikkeestä. Lisäksi koko Suomi ja vähän muukin maailma eli muutosaikaa 1960-luvulla.

Professori Arajärvi:

Pohjimmainen syy taitaa olla se, että olin koulussa kiinnostunut historiasta ja yhteiskuntaopista. Se johti myös kiinnostukseen vaikuttamisesta yhteiskuntaan. Luonnollinen jatke oli osallistua poliittiseen toimintaan. Luin eri puolueiden periaateohjelmat läpi, ja valitsin sen, joka parhaiten vastasi arvojeni.

2. Miten teidän molempien työ on koskettanut huumekysymyksiä?

Presidentti Halonen:

Olin 60-luvun lopussa Suomen ylioppilaskuntien liiton sosiaalipoliittinen sihteeri ja huumeasiat kuuluivat tehtäviini. Olin myös opiskelijoiden edustaja Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiössä. Myöhemmin sekä eduskunnassa että ministeritoimissani olin huumekysymysten kanssa tekemisissä.

Professori Arajärvi:

Ensinnäkin olen ollut Irti Huumeista hallituksen jäsen aikoinaan aika monta vuotta. Muilta osin perehtymiseni on enemmän teoreettista. Sosiaalioikeuteen sisältyy päihteitä koskeva lainsäädäntö, jota olen käsitellyt eduskunnan valiokuntaneuvoksena ja professorina työkseni.

3. Olette molemmat nuoria poliittisesti erittäin aktiivisella 60-luvulla. Silloin taisi olla paljon odotuksia tulevaisuudelle? Miltä tämä nykypäivän maailma näyttää, jos sitä peilaa siihen, millaista maailmaa toivottiin 60-luvulla?

Presidentti Halonen:

Kyllä odotukset olivat suuria ja toiminta vilkasta. Totuttuja rajoja rikottiin ja maailmaa syleiltiin. Opiskelijaliike oli edelläkävijä kehitysyhteistyössä. Sukupuolten tasa-arvovaatimukset olivat kovia. Olin alusta alkaen mukana myös seksuaalilainsäädännön uudistamisessa esimerkiksi Sexpossa ja Setassa. Myös sosiaalipoliitikassa ja kriminaalipoliitikassa puhalsivat uudet tuulet. Rauhanliike kasvoi voimakkaasti.

Professori Arajärvi:

Poliittinen toimintani alkoi tosiaan 1960-luvulla. Silloin oli tärkeää toimintaa esimerkiksi Marraskuun liike, joka pyrki vaikuttamaan ja vaikutti kontrollipoliittikkaan ja muun muassa päihteiden käyttäjien sosiaaliseen asemaan. Eteenpäin on päästy, vaikka tehtävää riittää edelleen.

4. Olette molemmat toimineet aktiivisesti politiikassa. Onko jokin asia, joka olisi jäänyt mieleen poliittisessa toiminnassanne, josta olette erityisen ylpeitä?

Presidentti Halonen:

Olin monessa mukana, mutta jälkeenpäin olen ollut erityisen ylpeä yhteiskuntamme laaja-alaisesta muutosmielialasta demokratian, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion rakentamisessa. Lyhyesti sanottuna halusimme rakentaa parempaa maailmaa meillä ja muualla.

Professori Arajärvi:

Politiikka on aina ryhmätoimintaa, tehdään sitä järjestöissä tai kansalaisliikkeissä. Mitään ei saa aikaan yksin. Siksi en oikein osaa nimetä mitään erityistä tekoa tai asiaa. Joissakin olen ollut enemmän, toisissa vähemmän mukana.

5. Presidentti Halonen, olette tulleet tunnetuksi Kallion kasvattina. Tällä hetkellä tuntuu siltä, että sosiaaliset ongelmat Helsingissä ovat keskittyneet Kallioon, mikä toki johtuu siitäkin, että alueella on paljon ihmisiä. Miten Kallio ja siellä näkyvät ongelmat ovat muuttuneet vuosien varrella?

Presidentti Halonen:

Kallio ja kalliolaiset ovat aina ottaneet vastaan muualta muuttaneita – sekä Suomen maaseudulta että myös maan rajojen ulkopuolelta. Ihmisten elämän suurissa muutoksissa on myös vaikeuksia. Kallio on kansainvälistynyt nopeasti – sekä hyvässä että pahassa. Minusta on hienoa, että kalliolaiset ovat toistaiseksi säilyttäneet hyvin sallivan asenteen ihmisten erilaisuuteen sekä sellaisen vähän karheen myötätunnon ja solidaarisuuden.

6. Professori Arajärvi, olette olleet mukana lukuisten järjestöjen hallituksessa ja tukemassa muun muassa mielenterveystyötä. Lisäksi olette sosiaali oikeuden (emeritus) professori. Miten mielenterveyspalveluita pitäisi mielestänne kehittää?

Professori Arajärvi:

Erityisen tärkeää on ehkäisevä työ ja varhainen puuttuminen. Ehkäisy on aina inhimillisempää, halvempaa ja kestävämpää kuin korjaava toiminta. Varhaisen puuttumisen vaikutukset ovat samantapaiset. Niissä korostuu vielä toimenpiteiden nopea ja oikein suunnattu käyttö. Molemmat ovat suurelta osalta muutakin kuin mielenterveystyötä, esimerkiksi päihdepolitiikkaa ja asuntopolitiikkaa. Ehkäisevä toimintakin voi olla melkein mitä vain, jopa koulutusta ja kaavoitusta, siis yleistä hyvinvoinnin edistämistä.

”
Olin monessa mukana, mutta jälkeenpäin olen ollut erityisen ylpeä yhteiskuntamme laaja-alaisesta muutosmielialasta demokratian, ihmis-oikeuksien ja oikeusvaltion rakentamisessa.
”

”
Kiitos työstä, mitä olette tehneet ja voimia, rohkeutta ja sydäntä jatkaa toimintaa edelleen.
”

7. Miltä tämänhetkinen yhteiskunta näyttää sellaisen silmin, joka on tehnyt töitä sosiaalisen oikeudenmukaisuuden puolesta pitkään?

Presidentti Halonen:

Valitettavan kovalta. Raha näyttää monella päättäjällä – ja muillakin ihmisillä – tulleen ihmisen arvon mitaksi.

Professori Arajärvi:

Kaikesta kritiikistä huolimatta eteenpäin on päästy. Joskus vauhti on kovempi, joskus hiljaisempi, ja takaiskujakin on ajoittain koettu. Nykymaailmassa ovat talous ja raha nousseet kohtuuttoman korostettuun asemaan. Talous on kuitenkin vain väline, sosiaalisesti hyvä ja kestävä elämä on päämäärä. Työ jatkuu, eikä taida koskaan loppua. Oikeudenmukaisuuden edistäminen on aina prosessi, ei saavutettu tila.

8. Millaisia terveisiä haluatte lähettää 40-vuotiaalle Irti Huumeista ry:lle ja sen parissa toimiville?

Presidentti Halonen:

Oikealla asialla ollaan. Kiitos työstä, mitä olette tehneet ja voimia, rohkeutta ja sydäntä jatkaa toimintaa edelleen. Sitä todella tarvitaan.

Professori Arajärvi:

Taistelumieltä, kärsivällisyyttä, työn iloa ja uskoa ihmiseen ja tulevaisuuteen.

”
Taistelumieltä, kärsivällisyyttä, työn iloa ja uskoa ihmiseen ja tulevaisuuteen.
”

Marja Moisander menetti ainoan lapsensa huumeille, mutta elämä ei päättynyt siihen

Marja Moisander sai lapsensa kuoleman jälkeen apua Irti Huumeista ry:n Sururyhmästä. Häntä huolettavat nyt hallituksen tulevat leikkaukset ja se, mitä ne aiheuttavat ihmisille, jotka eivät saa apua hyvinvointialueilta.

Irti Huumeista ry:n vapaaehtoinen haluaa kertoa tarinaansa, jotta läheisten ääni pääsisi paremmin kuuluviin.

MARJA MOISANDERIN LAPSI oli vasta 23-vuotias, kun tämä menehtyi vuonna 2020 monen keskushermostoa lamaavan aineen yhteisvaikutukseen. Tätä ennen perhe oli kamppaillut lapsen riippuvuussairaudesta kanssa miltei kahdeksan vuotta.

– Aluksi tunsin valtavaa syyllisyyttä. Kävin läpi sitä, mitä olin tehnyt väärin tai mitä olin jättänyt tekemättä.

Moisander hakeutui Irti Huumeista ry:n palveluihin jo melko varhaisessa vaiheessa, kun hän sai tietää poikansa riippuvuudesta. Hän löysi internetistä läheisten vertaisryhmät ja rohkaistui menemään ensimmäiseen ryhmätapaamiseen.

– Ryhmässä käydessäni omat ajatukseni jäsenyivät ja sain puhua tilanteistani.

Vuosien varrella lapsen sairaus alkoi vaikuttaa Moisanderiin. Hänellä oli kognitiivisia ongelmia, muisti ei toiminut kuten ennen, eikä hän kyennyt oppimaan enää uutta. Hän kärsi myös lukuisista fyysisistä ongelmista, kuten hiustenlähdöstä ja nivelvaivoista.

– Oikea korvani tinnittää edelleen. Opin, että ihminen on psykofyysinen kokonaisuus.

Kiitollinen siitä, että saa olla äiti

Vuosien mittaan Moisander sanoo ymmärtäneensä, mitä riippuvuussairaus on. Riippuvuussairaille ei ole samanlaista valinnan mahdollisuutta kuin mitä terveillä on. Riippuvuus menee kaiken edelle, ja seuraava annos on kaikkein tärkein.

– Tämä ymmärrys on vapauttanut minua häpeästä ja syyllisyydestä.

Nykyään Marja Moisander kertoo elävänsä hyvää ja rikasta elämää. Surulla on aina sija hänen elämässään, mutta nykyään tilaa on myös muille tunteille. Hän on löytänyt elämäänsä merkityksellisyyttä toimimalla muun muassa Irti Huumeista ry:n vapaaehtoisena ja jakamalla tarinaansa läheisten asemasta mediassa.

– Koen, että Irti Huumeista on auttanut minua saamaan elämäni takaisin. Olen myös kiitollinen siitä, että saan olla äiti. Ajattelen lastani joka päivä.

Moisander kertoo muistuttavansa muita läheisiä siitä, etteivät he ole yksin. Ensimmäinen asia, mitä läheinen voi tehdä, on hakea apua.

– Ota yhteyttä. Me vastaamme.

.....
Teksti: Lotta Jokinen Kuva: Birgitta Suorsa
.....

Porin vankimessuilla korostui yhdenvertaisuus

Irti Huumeista ry:n vapaaehtoinen kertoo tunteista, joita messuilla käyminen herätti

PORIN VANKIMESSUT JÄRJESTETTIIN kauniissa Vesitorninpuistossa kesäkuun alussa. Vankimessut oli suunnattu kaikille, kaupunkilaisista ammattilaisiin, vankeihin ja vankien läheisiin. Tapahtumaa oli järjestämässä laaja yhteistyöjoukko julkisen ja kolmannen sektorin toimijoita. Tapahtuman teemana oli yhdenvertaisuus.

Olin vapaaehtoisen roolissa messuilla, ja messupöydän takana jännitti, mutta turhaan. Sain jakaa tietoa siitä, miten tärkeää työtä Irti Huumeista tekee. Oli innostavaa, miten moni tuli juttelemaan ja miten nopeasti lehdet ja muu messumateriaali jaettiin loppuun. Oma messusaaliini oli myös aikamoinen.

Ennen varsinaista messupäivää mietin kovasti, mitä vankimessut voivat antaa tavalliselle tallaajalle. Minulla oli mielessäni lähinnä vankilan toimijoille suunnattu kuva, missä mainostetaan vankiloihin meneviä tuotteita. Veljeni on ollut vanki ja siitä huolimatta koko sana Vankimessut tuntui hyvin vieraalta.

Vankimessut kuulostavat ehkä konseptina ankealta, mutta kyseessä oli kesän värikkäin tapahtuma. Messuilmiset saivat nauttia sirkustaiteesta, muurinpohjaletuista, kahvista ja vertaistuesta.

Hassua kyllä, vaikka olin vapaaehtoisen roolissa messuilla, sain sieltä itsekin eväitä omalle matkalleni mitä elämäksikin kutsutaan.

Messuvieraita oli laidasta laitaan. Oli heitä, jotka tulivat uteliaina katsomaan, mitä täällä touhutaan, ja heitä jotka tiesivät, mistä on kyse. Oli uudelle alalle hakevia opiskelijoita ja tietenkin vankeja.

Vankeuttakin on niin monenlaista: Velkakierteen vanki, huumeiden vanki, tuomittu vanki. Ehdollisesta elinkautiseen. Oli vankeus minkäläistä tahansa, olemme kaikki ihmisiä. Erilaisista lähtökohdista, erilaisilla

elämäntarinoilla. Ja näitä tarinoita sain kuulla paljon ja myös jakaa omaa tarinaani toipuvan addiktin sisarena sekä tyttärenä, joka menetti isänsä päihteille.

Keskusteluissa vilisivät toivo raitistumisesta, omasta tai läheisen, enkä ollut todellakaan ainoa, jonka läheinen oli kuollut päihteisiin. Päihdekuolema on eräänlaisen elinkautisen viimeinen vaihe.

Messupöydän yli halailtiin ja toivotettiin hyvää jatkoa, sinulle ja minulle. Tunnen olevani onnekas, että niin moni tahtoi tietoa, jota voisi levittää eteenpäin, että sain antaa puhelinnumeron, mihin soittaa, ja ohjata vertaistukiryhmään.

Vertaistuki on omassakin toipumisessa ollut korvaamaton. Yhdenvertaisuus. Se on juuri sitä itseään, stigman poistoa. Siinä, missä huumeita käyttävä on ihminen kuten sinä ja minä, on myös vanki ihminen.

Me olemme kaikki yhdenvertaisia, samalla viivalla ja yhtä arvokkaita. Haluankin muistuttaa, että yhdenvertaisuus on olemista ihmisenä ihmiselle. Messujen loppupuolella tapasin nuoren naisen, joka kertoi käyttäneensä pitkään. Hän kertoi sairastavansa c-hepatiittia ja olevansa kiitollinen siitä, että sitäkin voidaan nykyään hoitaa. Hän odotti vauvaa ja tahtoi lapsensa tähden raitistua. Halasimme pitkään. Huono-osaisuus, päihdesairaus tai vankeus ei tartu. Jo yhdellä katseella täynnä hymyä me luomme sellaista yhdenvertaisuutta, mitä tässä maailmassa tarvitaan.

Vankimessut olivat täynnä ihmisiä erilaisista olosuhteista ja siinä aurinkoisessa puistossa, me kaikki olimme yhdenvertaisia, ilman stigmaa ja sen raskasta varjoa.

.....
Teksti ja kuva: Ama-Lia Fröjdal
.....

Elämän nauha symboloi toivoa ja elämän arvostusta

Elämän nauhaa voi tilata Irti Huumeista ry:n verkkokaupasta.

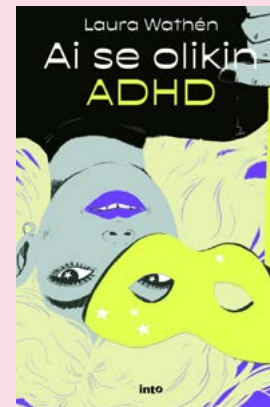
IRTI HUUMEISTA RY on lanseerannut esimerkiksi vaatteisiin kiinnitettävän Elämän nauhan. Elämän nauha, Ribbon of Life, symboloi toivoa, elämän arvostusta ja tukea niille, jotka kamppailevat riippuvuussairauden kanssa ja niille, jotka ovat menettäneet läheisiä yliannostuksen vuoksi. Nauha on myös kansainväliseen yliannostuskuolemien ehkäisyyn liittyvä symboli.

Elämän nauha korostaa elämän suojelemisen tärkeyttä ja sitoutumista yliannostusten ehkäisyyn. Elämän nauhaa pitämällä haluamme vähentää huumeriippuvuuteen liittyvää stigmaa ja muistuttaa siitä, että jokainen elämä on arvokas. Yhteisönä voimme tarjota toivoa ja tukea niille, jotka sitä tarvitsevat.

Tilastokeskuksen mukaan vuonna 2022 Suomessa kuoli huumausaineisiin 250 henkilöä, mikä on selvästi enemmän kuin esimerkiksi tieliikenteessä. Irti Huumeista haluaakin muistuttaa, että huumekuolemat olisivat estettävissä paremmalla tietoisuuden levittämisellä ja tehokkaalla hoidolla.

Nauhan voi tilata Irti Huumeista ry:n sivuilta kohdasta Tue ja lahjoita. Verkkokaupasta tilattaessa hintoihin lisätään postimaksu. Yli kymmenen nauhan yhteistilauksesta ei mene postimaksua.

.....
Teksti: Lotta Jokinen Kuva: Antti Yrjönen
.....

Laura Wathén:

Ai se olikin ADHD

Into Kustannus, 250 sivua. Arvioitu ilmestymispäivä: 07.01.2025

“MIKÄ MUSSA ON VIALLA?” oli kirjailija **Laura Wathénin** toistuva ajatus nuorempana. Hän sai ADHD-diagnoosin 28-vuotiaana yliopisto-opiskelijana. Tästä alkoi pitkä ja paikoitellen synkkäkin matka itseensä tutustumiseen ja hyväksymiseen.

Kirja kuvaa paitsi Wathénin omaa tarinaa, myös sitä, miten ADHD-diagnoosiin suhtaudutaan yhteiskunnassa. Tietoisuus ADHD:sta eli aktiivisuuden ja tarkkaavuuden häiriöstä on kasvanut valtavasti. Silti ADHD:hen suhtaudutaan ennakkoluuloisesti, ja siitä kirjoitellaan lehdistä trendidiagnoosina.

Laura Wathén on sosiologi ja sosiaalista mediaa työkalunaan käyttävä kirjoittaja. Hän on perustanut yhdessä **Katri Ylisen** kanssa alkoholittomuutta eri kulumista käsittelevän *Darravapaa*-yhteisön.

Omos ”Opa” Okoh ja Elise Pietarila:

Huumekaupan alkeet

– käsikirja säätäjille, hustlaajille ja riskinottajille

Docendo, 244 sivua. Ilmestynyt 6.5.2024.

KUN HAAVEET ÄKKIRIKASTUMISESTA ja kunniasta vaihtuvat vuosien vankilakierteeseen.

Opa on entinen kokaiinikauppias, vanki ja nykyinen räppäri, joka alkoi kirjoittaa päiväkirjaa vankilassa. Muistiinpanoista syntyi Huumekaupan alkeet, joka avaa pikkurikollisen sielunmaisemaa ja kertoo sellaisesta maailmasta, jossa säännöt tehdään itse.

Vankilasta vapauduttuaan nigerialais-turkkilais-oululainen Opa antoi huumevelallisille anteeksi. Samalla hän alkoi kyseenalaistaa rap-musiikin ja muun populaarikulttuurin rikollisuutta ihannoivaa vaikutusta, vankeinhoidon onnistumista sekä uuden katurikollisuuden ehkäisyä.

Omos ”Opa” Okoh Omiogate on entinen vanki, joka tekee podcasteja, julkaisee sosiaalisen median sisältöjä ja tekee työtä rikollisuuden ehkäisemiseksi sekä vankien olojen parantamiseksi. Elise Pietarila on käsikirjoittaja ja tuottaja, jonka lukuisat podcast-, elokuva- ja TV-tuotannot avaavat erilaisia maailmoja ennakkoluulottomasti ja rohkeasti.

Ville Juurikkala:

Irti – Hollywoodista Santiagon tielle

Like Kustannus, 227 sivua. Ilmestynyt 30.4.2024.

VALOKUVAAJA VILLE JUURIKKALA luo unelmiensa uraa Hollywoodissa. Sähköpostiin satelee kuvauspyyntöjä tunnetuilta rocktähdiltä. Sisäinen tyhjiys ei kuitenkaan täyty saavutuksilla.

Menestyksen jahtaaminen alkaa viedä kohti syvempää syöksykierrettä. Juurikkala kärsii burnoutista, jota alkaa lääkittää alkoholilla ja muilla päihteillä. Kun Juurikkala jättää kaiken Hollywoodissa taakseen ja lähtee Camino de Santiagon pyhiinvaellusreitille, hän saa lopulta paljon enemmän kuin mitä jätti taakseen.

Vuonna 1980 syntynyt Juurikkala on tehnyt miltei 25-vuotisen uran valokuvataiteilijana. Parhaiten hänet tunnetaan vahvoista henkilökuvistaan. Hänen kameransa eteen ovat asettuneet kansainväliset supertähdet, kuten Aerosmithin **Steven Tyler**, oopperalaulaja **Andrea Bocelli** sekä YK:n entinen pääsihteeri **Ban Ki-Moon**. Hänen töitään on ollut esillä Helsingin taidemuseo HAMissa sekä lukuisissa taidemuseoissa ja gallerioissa ympäri maailmaa.

Lisää matalan kynnyksen paikkoja tarvitaan

Pitkän linjan huumepoliisi Kalevi Puonti on todistanut monia muutoksia huumarikollisuudessa ja huumeisiin suhtautumisessa Suomessa.

Teksti: Tapio Ollikainen Kuvaa: Kari Pekonen

KUN KALEVI PUONTI aloitti Helsingin huumepoliisissa 1980-luvulla, tapahtumat tuntuivat kulkevan kolmen vuoden sykleissä.

Muutaman hasisgramman hallussapidosta sai tuolloin pitää pidätettynä jopa 17 vuorokautta. Siinä ajassa poliisit ja epäillyt ehtivät tulla keskenään tutuiksi.

– Tutkinnan ohessa hoidettiin välillä vähän kaverin muitakin asioita. Yksi saattoi viedä hänet sossukäynneille ja toinen auttoi tekemään hakemuksen kadonneista henkkareista.

– Joskus pesetettiin epäiltyjen pyykkejäkin, mikä tietenkin oli molemmille mukavampaa.

Tutuiksi tulivat myös käyttäjien taustat ja perhesuhteet. Päihderiippuvuutta esiintyi monella jo kolmessa sukupolvessa, Puonti huomasi.

– Kyllä se tuttuus opetti näkemään narkomanian sairausluonteen ja taustaolosuhteiden merkityksen ihmiselämässä. Monenlaista kipeää tarinaa siellä oli takana.

Nykyään poliisi ei ehdi kuulusteltaviinsa tutustua. Syynä on huumekaupan voimakas kansainvälistyminen. Päätekijät asuvat jossakin muualla, ja kauppaa johdetaan ulkomailta.

– Suomen sisälläkin näissä organisaatioissa kuljetaan yleensä monta porrasta ennen kuin mukaan tulee ensimmäinen kantasuomalainen.

Ostotilanteet ovat aiempaa vaarallisempia

Myös katukäyttäjät jäävät poliisille tänä päivänä tuntemattomiksi, sillä pienten määrien hallussapitoihin ei juuri puututa.

– Kadulla annetaan lähinnä suullisia huomautuksia, eikä tapauksia edes viedä syyttäjälle. Poliisin fokus ja voimavarat ovat törkeiden huumausainerikosten selvittämisessä ja järjestäytyneen rikollisuuden torjumisessa.

Uudet verkossa tapahtuvat myyntikanavat ovat muuttaneet huumekauppaa merkittävästi. Enää myyjä ja ostaja eivät välttämättä tunne toisiaan.

– Entisaikaan jotkut keräsivät kimpassa rahat ja yksi lähti hakemaan Kööpenhaminasta tai Amsterdamista peräsuoleensa heroiinia tai amfetamiinia. Kaikki tunsivat toisensa.

– Nyt kaupat sovitaan usein anonyymisti salatussa verkossa tai Telegram-ryhmässä ja tapaamiseen saatetaan tulla puhtaasti ryöstöaikein. Siksi nyt tapahtuu näitä silmittömiä, surullisia ja järjettömiä tapoja jonkin yhden pilleriliuskan takia.

Käyttäjät terveydenhuollon piiriin

Puonti jäi eläkkeelle vuonna 2020. Sen jälkeen hän on ryhtynyt kirjailijaksi ja kirjoittaa tietokirjojen ohella suosittuja *Pasilan Myrkky*-dekkareita. Kirjoitustyön

lisäksi aikaa jää kansalaisaktivismille Irti Huumeista ry:n hallituksen jäsenenä.

– Jos itse saisin päättää, sallisin käyttöhuoneet heti ja lisäksi matalan kynnyksen paikkoja, Puonti listaa.

– Narkomaani elää tätä hetkeä, joten hoitoonohjauksen pitää olla mahdollisimman nopeasti ja helposti saatavilla. Toki tiedän, että riippuvuussairaudesta on erittäin vaikea päästä eroon ja useat palaavat käyttäjiksi. Käyttöhuoneiden avulla kuitenkin saisimme käyttäjät edes jonkinlaisen terveydenhuollon piiriin ja hepatiitit ja hiv-testit testattua ajoissa. Se, ettei likaisilla neuloilla tartuteta kymmentä kaveria olisi jo taloudellisesti yhteiskunnalle kannattavaa.

”Kokaiinin lieveilmiöt ovat vielä piilossa”

Puonti on havainnut tietyn huumemyönteisyyden Suomessa viime vuosina kasvaneen. Nuoret esimerkiksi eivät tunnu enää pitävän kannabiksen käyttöä minkäänlaisena rikoksena.

– Jätevesitutkimusten mukaan kokaiinia käytetään Suomessa jo joissain kaupungeissa enemmän kuin amfetamiinia. Se tarkoittaa sitä, että työssäkäyvä keskiluokka on yhä enemmän ruvennut käyttämään kokaiinia alkoholin korvikkeena, Puonti arvioi.

– En lainkaan ymmärrä ”viihdekäyttö”-sanaa huumeiden suhteen. Mitä viihdekäyttöä on aloittaa keskiviikkona ja päättää käyttö seuraavana keskiviikkona? Niin kokaiinin kanssa kuitenkin useimmille tulee käymään. Addiktio vie mukanaan.

Kokaiini-ilmiö on vielä niin uusi, etteivät kaikki sen lieveilmiöt ole tulleet esille, Puonti uskoo.

– Monta työuraa tulee meillä kokaiinin takia vielä tuhoutumaan. Se on itsestään selvä asia.

Kuka?

Kalevi Puonti

- Toimi huumepoliisina Helsingissä vuosina 1985–2020.
- Julkaissut tietokirjoja sekä kuusi *Pasilan Myrkky*-dekkaria, joista on myös tehty tv-sarja.
- Irti Huumeista ry:n hallituksen jäsen vuoden 2024 alusta.
- Palkittiin vuonna 2022 Irti Huumeista ry:n Oma pää – Pääoma -kunniamaininnalla ihmisläheisestä otteestaan ja muista ansioistaan huumepoliisina.

Ammattiliitto Pro:n aktiiveista lähes puolet tietää jonkun huumeriippuvaisen läheisen

Ammattiliitto Pro järjesti aktiiviristeilyn 3.–5. toukokuuta 2024. Risteilylle osallistui noin tuhat ammattiliiton aktiivia ja iso joukko yhteistyökumppaneita.

IRTI HUUMEISTA RY:STÄ risteilylle osallistuivat vapaaehtoiset Liisa ja Leo. Risteily suuntautui tänä vuonna Tukholmaan. Esittelypisteet olivat avoinna perjantaina 3.5. klo 15.30–20.30 ja lauantaina 4.5. klo 9.00–10.30 ja 15–19.00.

Liisa ja Leo tekivät risteilyn osanottajille yksinkertaisen, vapaaehtoisen kyselyn, jossa kysyttiin, kuinka moni tietää jonkun huumeriippuvuutta sairastavan tai riippuvaisen läheisen, kuinka moni on kohdannut huumeiden käyttöä työssään sekä kuinka moni on kuullut Irti Huumeista ry:stä.

Alun perin kyselyn tarkoitus oli herättää keskustelua pisteellä kävijöiden kanssa. Tämä kyllä onnistuikin. Tuloksistakin tuli kuitenkin paljon merkittävämpiä, koska vastauksia tuli paljon ennakoitua enemmän – kaikkiaan 198.

Kaikista vastanneista 37 % tiesi jonkun huumeriippuvaisen. Jonkun huumeriippuvaisen omaisen tai läheisen tiesi 48 %. Työssään oli huumeiden käyttäjiä kohdannut yli kolmannes, 34 %. Irti Huumeista ry:stä oli kuullut 96 %.

Kyselyyn vastanneista vain kaksi oli alle 25-vuotiaita ja 27 alle 40-vuotiaita. Alle neljäkymppisten vastaukset poikkesivat koko joukosta siinä, että heistä suurempi osa oli kohdannut huumeiden käyttöä: jonkun huumeriippuvaisen tiesi 52 % ja huumeriippuvaisen ihmisen läheisen 55 % ja työssäänkin huumeiden käyttöä oli kohdannut hieman useampi, 35 %. Sen sijaan nuorempien osallistujien keskuudessa Irti Huumeista oli hieman vähemmän tunnettu: osallistujista 93 % oli kuullut Irti Huumeista ry:stä.

Irti Huumeista sai paljon kannustusta ja kiitosta vapaamuotoisissa viesteissä. Seuraavalle sivulle on poimittu muutamia viestejä, kaikkiaan 63:sta. Myös risteilyn järjestelyt olivat erinomaiset, tunnelma lämmin ja ohjelma monipuolinen.

Teksti ja kuvat: Vapaaehtoiset Liisa ja Leo

Terveisiä Irti Huumeista ry:lle

TERVEISET KERÄTTY AMMATTILIITTO PRON RISTEILYLLÄ

Tsemppiä! Teette tärkeää työtä!

Tärkeää ja mahtavaa työtä teette!

*Vaikea tehtävä.
Jaksamisia.*

*Kiitos erittäin
tärkeästä työstä.*

*Kiitos, teette hyvää työtä.
t. Läheinen*

*Pojan jalkapallopelikaveri,
joutui väärään seuraan.
(On jo menehtynyt.)*

**KIITOS. TEETTE HYVÄÄ TYÖTÄ.
JATKAKAA!**

Hyvää työtä ja käyttöhuoneita lisää!

Mahtavaa, että välitätte!

Arvokasta työtä. Arvostan!

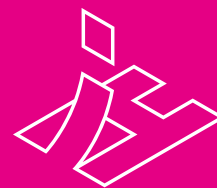
*Teette hienoa työtä, joka on
hyvin ajankohtaista ja ikävä kyllä,
koko ajan kasvava ongelma.*

*Tärkeä yhdistystyö.
Yhä nuorempien osalta on vaara
ajautua huumeiden käyttäjiksi.*

*Tärkeää työtä teette tukiessanne
vaikeassa elämäntilanteessa olevia.*

*Hienoa työtä, tärkeää,
tsemppiä siihen!*

*Teette tärkeää työtä! Nuoriin
panostaminen ja muuttaminen heidän
elämän positiivisuuden kautta uuteen
puhtaaseen tulevaisuuteen on hieno ele!*

IRTI HUUMEISTA RY:N

40-VUOTISJUHLAGAALA

Irti Huumeista ry:n juhlagaalaa
vietetään lauantaina 12.10.
kello 18–23 Helsingin
Suvilahden Tiivistämöllä.

Kysy lippuja
osoitteesta
info@irtihuumeista.fi

LAHJOITUSTILI:
IBAN FI93 1555 3000 1121 60
VIITE: 1009
KERÄYSLUPA: RA/2020/1198

JANUS HANSKI

PETRA GARGANO

TUOMAS KAUMANEN

SARA SIIPOLA

